

33.3.4

20b → 21b (משנה ג) 31

1. וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַה': וְיִקְרָא כו', לב
 2. אִךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֵת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת הַלֶּבֶם תִּקְטִיר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח לַה': בַּמִּדְבָּר יח, יז
 3. וְאִכְלַת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשֹׁכְנֵי שְׁמוֹ שֵׁם מַעֲשֵׂר דְגָנְךָ וְיִצְהַרְךָ וְיִבְכַרְךָ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים: דְּבָרִים יד, כג
 4. לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱתָהּ וּבִיְתֵךְ: דְּבָרִים טו, כ
 5. וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָךְ פְּחֹזָה הַתְּנוּפָה וּכְשׁוֹק הַיָּמִין לָךְ יִהְיֶה: בַּמִּדְבָּר יח, יח

- I גג status of תמורת אשם and its וולדות – for all generations; and of שמתו/כפירו בעליה (dispute mentioned twice)
- a נדבת צבור to graze, money goes ת"ק
- b they die ר' אליעזר
- c (עולה, אשם שמתו/כפירו בעליה, bring עולה (in case of אלעזר (בן שמוע)
- II ד Clarification of difference between חכמים and ר' אלעזר or עולת יחיד – if ר' אלעזר requires סמיכה, he brings his own נסכים (required); if he is כהן, he gets the עבודה and pelt
- a סמיכה, he brings his own נסכים (required); if he is כהן, he gets the עבודה and pelt
- b אנשי משמר to עבודה and pelt go to כהן, the עבודה and pelt go to
- i Justification for double mention of dispute: if we only heard about שמתו/כפירו בעליה, אשם, we would have thought that ר"א says they must die if found כפרה לפני כפרה as a precaution against finding it after כפרה, which doesn't apply to תמורה
- 1 And if: we only learned about תמורת אשם, we would think that חכמים would agree in case of אשם שכיפירו – קמ"ל – אשם שכיפירו
- ii this dispute about תמורה is after כפרה; before כפרה, all agree that it may be brought
- 1 (1) cannot get כפרה via an עבירה (תמורה) and (2) we supported ריב"ל, that וד שני (:) isn't offered
- iii Rather: ר"ג - dispute is only after כפרה, beforehand, all agree that it is offered as עולה
- 1 Challenge: ריב"ל's ruling that only וולד ראשון is offered – קשיא
- iv Question (asked of ר' אבין בר כהנא): if he designated a female for an אשם, can its וולד be brought as עולה?
- 1 (Challenge: ריב"ל already ruled that ר"א agrees that אשם וולד cannot be brought as עולה
- 2 Answer: the questioner hadn't heard ריב"ל's ruling)
- 3 Answer: עולה may be brought as וולד
- (a) Challenge: ר"א only ruled עולה is brought as mother has שם עולה – not תמורת אשם
- (b) Defense: ר"א's reason isn't שם אמו – rather, because the וולד is fit for הקרבה (male) – same in our case
- (i) Challenge: our משנה – offspring (in perpetuity) – sell and bring עולה (but not brought themselves as עולה)
- (ii) Answer: (unlikely though it may be...) if all offspring were female
- III ה singularity of בכור ומעשר
- a בכור ומעשר – eaten after they get מומים (בכור – by owner) (but not offered)
- i Question from א"י about making a מום in תמורת בכור or a #9/10 switch in מע"ב – if he is לוקה (vv. 1-2)
- 1 Version1: asked about תמורת בכור – since it is קדוש, culpable; or since it isn't קרב – exempt
- (a) Answer (אב"י): just like 9/10 switch – since not קרב, no מלקות (per עשירי v. 1)
- 2 Version2: asked about 9/10 switch and אב"י answered from תמורת בכור; since not offered – no מכות (הם) (קדש – v. 2)
- b בכור ומעשר are sold and slaughtered/weighed in market place – but not בכור ומעשר
- c בכור ומעשר may be redeemed – but not בכור ומעשר
- d בכור ומעשר may come from חו"ל, not בכור ומעשר
- e But if: they come from חו"ל as תמימים, are offered; if בע"מ, eaten by owners
- i Challenge: חו"ל – חלה ד:יא: – חלה ד:יא: rejected when brought from חו"ל
- ii Answer: that follows ר"ע's ruling; our משנה is per ישמעאל (both found in ג-הו)
- 1 interprets v. 3 to learn that מע"ש cannot be eaten בזמה"ז (parallel to מע"ש)
- (a) After: finding that he couldn't prove it via אב בנין from בכור or ביכורים, even with הצד (both have מזבח)
- (b) Note: unclear if ר"י holds about ראשונה
- (i) If: he holds that it is eternal, then answer should be that both could be brought ז"ז
- (ii) If: he holds that it was terminated, let him ask about בכור as well
- (iii) Answer: he holds that ק"ר was temporary; case where בכור was נשחט and then מקדש was destroyed
1. Since: דם could no longer be נזק, we infer דם → בשר → מע"ש and can't be eaten
- a challenge: we may not learn infer in sequence in קדשים (per יוחנן)
- b answer: מע"ש is חולין
- c Block: that only works if focus is on target (למד); if it is on source (למד) – no answer
- i. Defense: דם and בשר are a single unit – not a sequenced inference

- 2 א"י using v. 3, compares מע"ש to בכורות; just as מעשר דגן is only from א"י, so too בכורות may only come from א"י
- 3 (בכל הרואה) ירושלים מע"ש from visual access to ירושלים (בכל הרואה) מע"ש to בכורות and disallows eating מע"ש from visual access to ירושלים
- (a) *Even though*: couldn't infer from בנין אב בכור, as בכור has מזבח
- (b) *Rather*: must be inside of city
- (c) *In spite of*: rule at שילה, which allows בכל הרואה
- 4 משנה לחברתה מעשר isn't invalidated בכור should be invalid after a year, just as מעשר isn't invalidated
- (a) *Question*: חכמים, who use v. 3 for other interpretations (as above) – what is their source for חברתה?
- (i) *Answer*: from v. 4 (שנה שנה)
- (ii) *אחרים*: use v. 4 to teach that בכור is eaten for 2 days ("during two years", 1 day at end of year and 1 day at beginning of next year)
1. *דבנן*: infer that rule from v. 5 – בכור is treated like חזה ושוק of שלמים – 2 days and intervening night
- f ד"ש reason for that distinction – בכור ומעשר have a "local" solution (graze 'til מום)
- g *Whereas*: other קדשים, even if they get a מום, maintain sanctity (must be redeemed)